

Sygn. akt II Ca 490/16

WYROK

1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31maja 2016 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Rajczakowski

po rozpoznaniu w dniu 31 maja 2016 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) w K.

przeciwko A. W.

o zapłatę 5.726,52 zł

na skutek apelacji strony powodowej

od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie

z dnia 11 lutego 2016 r., sygn. akt I C 1611/15

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Dzierżoniowie do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt II Ca 490/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem zaocznym z dnia 11 lutego 2016 r. Sąd Rejonowy oddalił powództwo (...)w K. przeciwko A. W. o zapłatę 5.726,52 zł. Zdaniem Sądu, zawarte w pozwie twierdzenia budziły poważne wątpliwości i konieczne było przeprowadzenie postępowania dowodowego. Jednakże strona powodowa nie udowodniła legitymacji czynnej oraz nie wykazała swojego roszczenia, ani co do zasady, ani co do jego wysokości. Sąd przy tym pominął wnioski dowodowe zgłoszone w piśmie procesowym powódki z 3 lutego 2016 roku, gdyż nie uprawdopodobniła ona, że nie zgłosiła ich wcześniej bez swojej winy.

W apelacji od powyższego wyroku zaocznego, strona powodowa zarzuciła naruszenie:

1. art. 505³⁷ kpc w zw. z art. 130 § 1 i 2 kpc, poprzez nieprawidłowe wezwanie powoda do uzupełnienia braków formalnych pozwu, gdy rygor umorzenia postępowania powinien dotyczyć jedynie braku wykazania umocowania i braku uiszczenia opłaty uzupełniającej;
2. art. 217 § 2 kpc, poprzez błędne przyjęcie, że przedłożone dowody zostały zgłoszone dopiero na późniejszym etapie postępowania, a przeprowadzenie ich spowodowałoby zwłokę w rozpoznaniu sprawy;
3. art. 232 kpc w zw. z art. 6 kc, poprzez przyjęcie, że strona powodowa nie udowodniła legitymacji czynnej oraz nie wykazała swojego roszczenia;

4. art. 230 kpc, poprzez jego niezastosowanie i przyjęcie za nieudowodnione powołanych przez powoda faktów;
5. art. 339 § 2 kpc, poprzez przyjęcie, że w sprawie zachodziły uzasadnione wątpliwości uniemożliwiające wydanie wyroku zaoczego uwzględniającego powództwo.

Wskazując na powyższe zarzuty, skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył. Apelacja podlegała uwzględnieniu, co skutkowało uchyleniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu, który nie rozpoznał istoty sprawy, jak i wydanie wyroku wymaga przeprowadzenia całości postępowania dowodowego (art. 386 § 4 kpc). Zgodnie z treścią art. 217 § 2 kpc sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich we właściwym czasie bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności. W rozpoznawanej sprawie Sąd pierwszej instancji uznał, że strona powodowa nie udowodniła swojego roszczenia, a obowiązek złożenia przez nią wniosków dowodowych istniał już na etapie uzupełnienia braków formalnych pozwu, a tym samym zgłoszenie przez powoda tychże wniosków dowodowych dopiero w piśmie z 3 lutego 2015r. było spóźnione. Takie stanowisko Sądu Rejonowego przede wszystkim jest co najmniej nieprecyzyjne, gdyż strona powodowa już w pozwie zgłosiła wnioski dowodowe o przeprowadzenie dowodów z umowy bankowej, umowy przelewu wierzytelności, cesji oraz wezwania do zapłaty. Późniejsze złożenie pisma z dnia 3 lutego 2016 r. (k. 21) nie stanowiło zatem, jak przyjął Sąd pierwszej instancji, zgłoszenia nowych wniosków dowodowych. Zgodnie zaś z art. 208 § 1 pkt 5 kpc przewodniczący stosownie do okoliczności, wyda przed rozprawą na podstawie pozwu i innych pism procesowych zarządzenia mające na celu przygotowanie rozprawy. Przewodniczący może w szczególności, m. in. zarządzić przedstawienie dokumentów. Gdy zatem, nie bez racji, Przewodniczący uznał za celowe złożenie w niniejszej sprawie dokumentów, objętych, co należy podkreślić, zgłoszonymi w pozwie wnioskami dowodowymi, to zobowiązanie to powinno było zostać skierowane pod odpowiednim rygorem, nawet do strony działającej przez profesjonalnego pełnomocnika, skoro następnie jego wykonie po terminie zostało przez Sąd sankcjonowane negatywnym dla strony zobowiązanej rozstrzygnięciem meritum sprawy. Nie można zaś odmówić racji skarżącemu, że na pewno nie było tym prawidłowym rygorem umorzenie postępowania, „w przypadku nieusunięcia braków formalnych pozwu”, a który to rygor w zarządzeniu z dnia 16 listopada 2015r. (k. 6) zastosowano tak do złożenia pełnomocnictwa, uiszczenia opłaty, jak i, co już, jak wyżej wskazano, bez wątplenia było wadliwe, dołączenia „dokumentów wymienionych w liście dowodów”. Za trafny zatem należało uznać zarzut apelacji dotyczący naruszenia 505³⁷ w zw. z art. 130 § 1 i 2 kpc, a tym samym i zarzut naruszenia art. 217 § 2 kpc, co czyni w istocie zbędnymi rozważania odnośnie pozostałych zarzutów skarżącej. Gdy zatem, z powyższych przyczyn, strona powodowa nie została prawidłowo wezwana do złożenia dokumentów, to tym samym za bezpodstawne musiało zostać uznane przyjęcie przez Sąd Rejonowy ich złożenia po terminie. Gdy zaś Sąd Rejonowy oparł rozstrzygnięcie wyłącznie na nieuzasadnionym, w takim stanie sprawy, przyjęciu nieudowodnienia roszczenia przez stronę powodową (wobec powyższego przyjęcia braku skutecznego złożenia dokumentów), to tym samym, poprzez brak jakiegokolwiek analizy okoliczności wynikających z owych dokumentów, dopuścił się nierozpoznania istoty sprawy. Ponadto, skoro Sąd nie przeprowadził również w sprawie żadnego postępowania dowodowego, w tym i ze wskazywanych dokumentów, a co wynika z protokołu rozprawy z 11 lutego 2016r. (k. 40), to przyjąć także należy, że wydanie wyroku wymaga przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości, co stanowiło drugą, samoistną przesłankę uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Rozpoznając zatem sprawę ponownie Sąd Rejonowy dopuści dowody ze złożonych przez stronę powodową dokumentów oraz ewentualnych innych, prawidłowo przez strony zgłoszonych dowodów i dopiero oceniając tak zebrany materiał dowodowy, rozstrzygnie sprawę merytorycznie.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 4 kpc, uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.